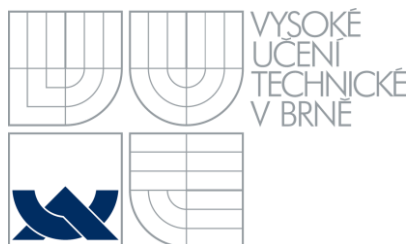

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

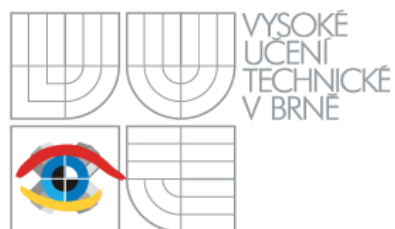
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ART

ATELIÉR SOCHŘSTVÍ 2
STUDIO SCULPTURE 2

FAKULTA
VÝTVARNÝCH
UMĚNÍ

LOUČENÍ
PARTING

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR'S THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

TOMÁŠ PROKOP

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

prof. akad. soch. JAN AMBRŮZ

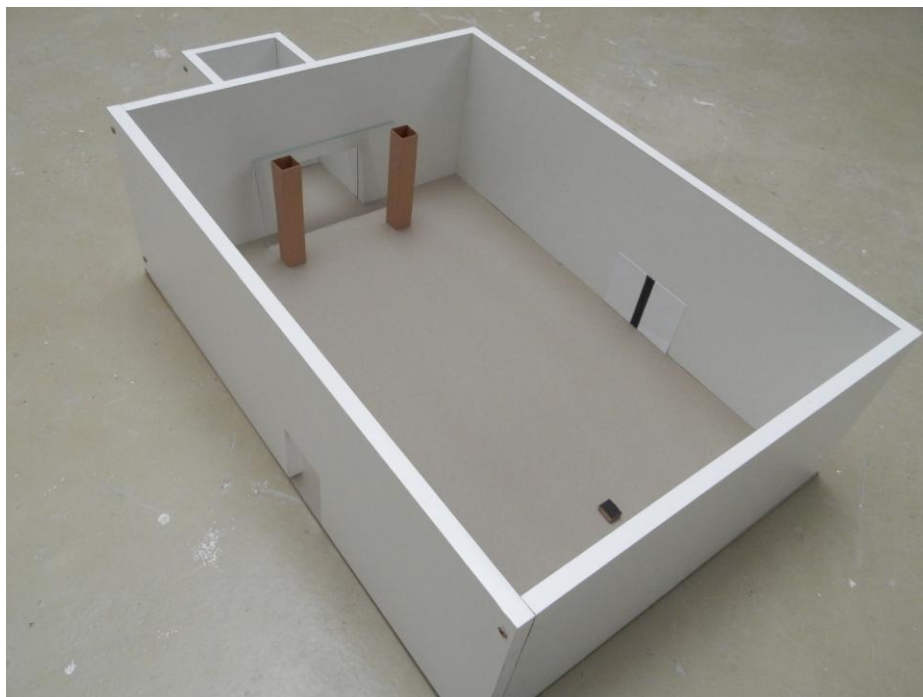
OPONENT PRÁCE
OPPONENT

doc. akad. mal. PETR VESELÝ

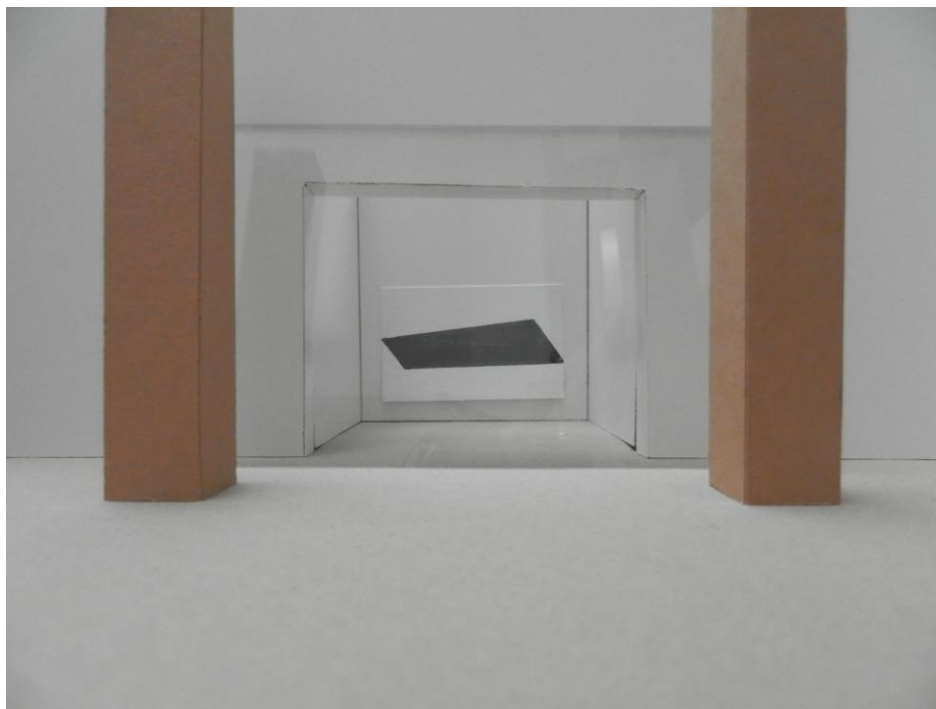
BRNO 2015

DOKUMENTACE VŠKP

Pro obhajobu své bakalářské práce prezentuji výstavu s názvem „Loučení“, která se konala v Galerii Aula. Obsahovala 2 nízké reliéfy a jeden objekt.

Model v měřítku 1 : 20, na základě kterého jsem hledal možnosti práce s prostorem. Pomocí tohoto modelu vznikla i výsledná instalace výstavy. Toto je finální verze s ukázkou celkové kompozice v prostoru

Detailní pohled do modelu na instalaci „Poslední pohled“

FOTODOKUMENTACE REÁLNÉ INSTALACE

Poslední pohled, enkaustika na hdf desce, 150 x 242 cm. Nízký reliéf o výšce 1, 2 cm, který je umístěn za triptychem skla, jehož celkový formát je 310 x 520 cm. 2015

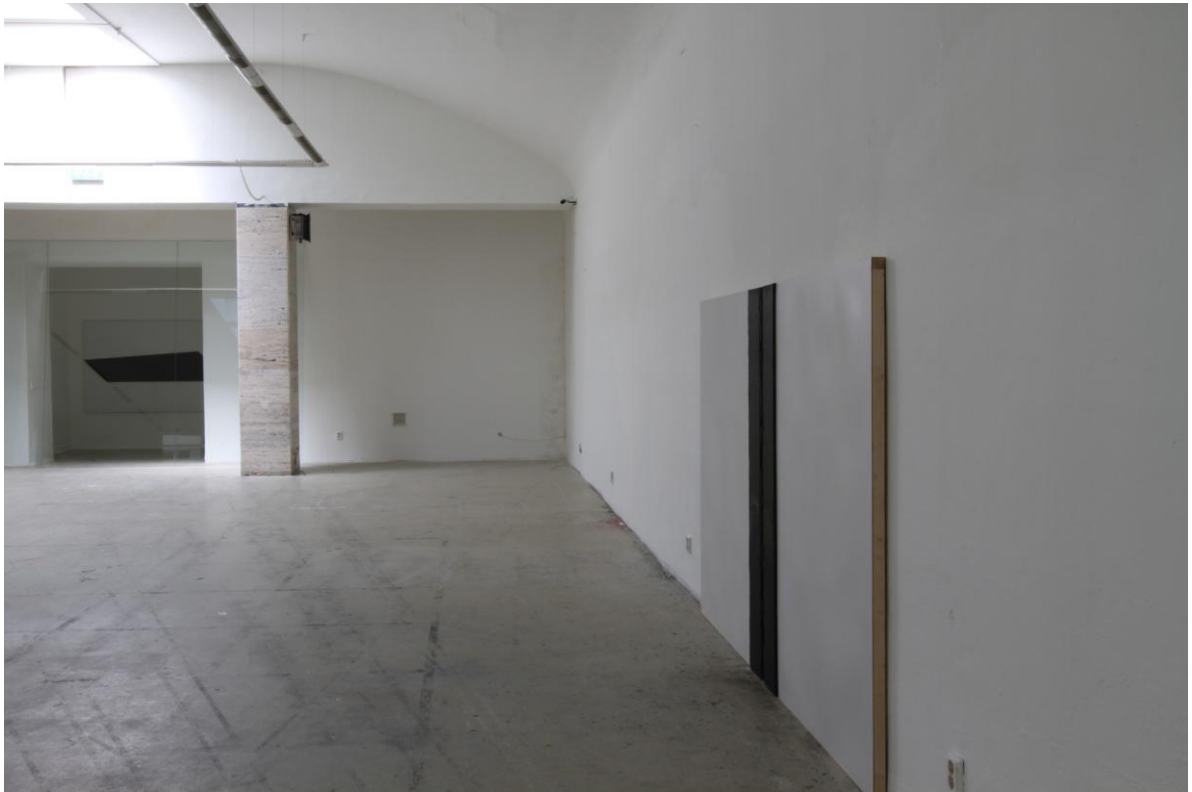
Loučení, enkaustika na hdf desce, 174 x 280 x 1,2 cm, 2015

Detail reliéfu Loučení (roztržení hmoty)

Konečná fáze, dřevo, popel, 18 x 24 x 11 cm, 2014

Prostorový pohled do instalace

OBHAJObA PRÁCE

Loučení

V tomto textu bych chtěl přiblížit koncepci výstavy s názvem „Loučení“, kterou prezentuji jako mojí bakalářskou práci.

Téma smrti a fragmentů s ní úzce spojených, pomocí kterých jsem se ve své práci vyjádřil, měly dlouhodobý vývoj, kdy jsem se během svého života často setkával s odchodem blízkých osob. Nejedná se o reakci na momentální situaci, nýbrž o dlouhodobý proces, který vyústil v řešení této problematiky v mé mysli. Úvaha o dané situaci tímto způsobem mně pomohla se vyrovnat ze skutečností a přistoupit ke smrti jako k přirozené fázi živého organismu. Když shrnu celek mých prací dřívějších i dosavadních, ve většině případů jsem vycházel z přírody a procesů, které se v ní odehrávají. I toto téma smrti se v přírodě vyskytuje jako přirozený stav. Z biologického hlediska je smrt vnímána jako prostředek, který umožní vznik nového bytí.

Tato výstava byla koncipována jako vzpomínka na lidi, kteří se mnou byli část života, ale už jsou pouze v mých vzpomínkách. Ačkoliv tato tematika může působit pochmurným či kontroverzním dojmem, mým cílem nebyla provokace nebo jakákoliv jiná útočnost, což je jistě patrné z prací, které jsou založeny na jednoduchosti v prostotě a čistotě symbolu. Svoji práci vyjadřuji gesto úcty lidem, kteří již mezi námi nejsou, a nikdy bychom na ně nechtěli a neměli zapomenout. Tímto způsobem jsem se snažil předat tuto informaci prostřednictvím této výstavy veřejnosti, kdy každý z nás tuto situaci prodělal nebo se s dříve či později setká.

Jedná se o místně specifickou instalaci. Prostor, ve kterém jsem tuto realizaci prezentoval, nebyl vybrán náhodně či prvoplánově. Konečnému rozhodnutí, že tento prostor je pro mojí instalaci nejvhodnější předcházelo hledání mnoha jiných objektů. Žádný však nebyl natolik čistý nebo mi neumožnil technické prostředky. Jediným prostorovým konkurentem byl Dům umění města Brna, který je naprosto čistý jak pojetím, tak i atmosférou. Musel jsem však uvažovat v rámci svých možností, kdy se prováděla manipulace s velkými skly se sto čtyřiceti kilogramovou hmotností, které by bylo velmi obtížné dostat do druhého patra budovy. Galerie Aula mně umožnila jak technické možnosti, tak i vhodnost k dané tematice. Důležité je vnímat výstavu jako celek díla s prostorem.

Jedná se o prostor, který je již sám o sobě duchovně silný. Působí až sakrálním dojmem, který evokuje jeho monumentalita. Sakrální výraz daného prostoru do jisté míry utváří také sloupy. Hlavním zásahem do tohoto prostoru byla změna hlavní vstupní chodby, kdy jsem ji zazdil a vytvořil tím komoru pro hlavní záležitost celé instalace „Poslední pohled“. Tím vznikl oddělený prostor pro tuto věc, která vyžaduje nepřístupnost. Tato nepřístupnost je navíc podpořena monumentálními skly. Nebylo možné se k této věci nějak přiblížit a nějak narušit její intimitu.

Vstupovalo se dvorkem, což změnilo celou koncepci samotného prostoru. Další reakcí bylo jeho úplné vyčištění a odproštění se od všech rušivých prvků. Zprvu, když přišly prvotní impulsy a řešil jsem tuto koncepci naplno, přišly vize asi o šesti pracích v souladu s tematikou odchodu či smrti. Později jsem si uvědomil, že stačí pouze tři, které jsou základní a sami o sobě již mají výpověď. Zbylé práce okolo už by byly pouze doplňující, které by příběh popisovaly ještě podrobněji, což mně přišlo zbytečné. Věc by se mohla stát příliš upovídanou. K tomuto rozhodnutí měl vliv i prostor, pro který byla tato výstava vytvořena, protože již sám o sobě působí prázdně. Moje intervence do něj měla být chápána jako podpora jeho výrazu. Důležitou roli zde sehrála také asymetrie. Prostor působí osově symetrický, ale není tomu tak. Je osově nesouměrný, což korespondovalo s mými pracemi, které si také pohrávají s lehkou asymetrií, možná i optickým klamem.

V posledním odstavci bych pouze stručně přiblížil samotné věci. Jedná se o nízké monochromní reliéfy, které jsou silně vázány na lidské či reálné měřítko. Důležitým prvkem je práce s čistotou, jednoduchostí a stylizací symbolu. Jistý vliv ve mně zanechala tvorba Edvarda Muncha či Jakuba Schikanedera, nehovořil bych však o citaci ani interpretaci. Je to pouze duchovní odkaz, kdy jsem našel citovou blízkost a pochopení, co je k jejich práci vedlo.